

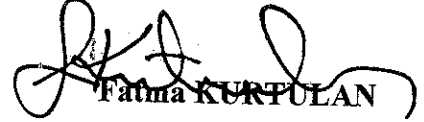

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 2298
Tarih: 25.01.2011

18072

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Dışişleri Bakanı Sayın Ahmet DAVUTOĞLU tarafından Anayasa'nın 98. ve TBMM İç Tüzüğü'nün 99. maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Fatma KURTULAN

Van Milletvekili

Son günlerde görülmekte olan muhtelif ceza yargılamalarında sanıkların Lozan Barış Antlaşması'nın 39/5 maddesi gereğince anadilleri olan Kürtçe ile sözlü olarak beyanda bulunma ve savunma yapma yönünde talepte bulundukları ve bu taleplerinin "mevzuatın uygun olmadığı" gerekçesiyle reddedilmekte olduğu hepimizce bilinmektedir.

Lozan barış Antlaşması'nın sözü edilen 39/5. Madde hükmü şöyledir: "Devletin resmi dili bulunmasına rağmen, Türkçe'den başka dil konuşan Türk uyruklarına mahkemelerde kendi dillerini sözlü olarak kullanabilmeleri bakımından uygun düşen kolaylıklar sağlanacaktır."

Anayasa'nın 90. Maddesinin son fıkrası; " Usulüne göre yürürlüğe konmuş milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamaz. Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümleri esas alınır." düzenlemesini içermektedir.

Buna göre:

- 1) Lozan Barış Antlaşması'nın 39/5 madde hükmü devletin resmi dili olan Türkçe'den başka bir dil olan Kürtçe'yi anadil olarak konuşan Kürt vatandaşlarımıza kendi dillerini mahkemeler önünde sözlü olarak kullanma imkânı vermekte midir?
- 2) Lozan barış Antlaşması'nın sözü edilen hükmü, Anayasanın 90. Maddesinin son fıkrası hükmü uyarınca, temel hak ve özgürlüklere ilişkin düzenlemeler içermesi nedeniyle iç hukuk düzenlemelerine üstün gelen ve uygulanması gereken bir üst hukuk kuralı mıdır?
- 3) Lozan Barış Antlaşması'nın 39/5 madde hükmü uyarınca anadili Kürtçe olan vatandaşların dillerini mahkemeler önünde sözlü olarak kullanabilmeleri amacıyla uygun düşen kolaylıkların sağlanması için bir girişimde bulunulması düşünülmekte midir?